

VAPURLARI SEVEN ÇOCUK
YAZAN RESİMLİYEN: **Behiç Ak**
Günüşiği Kitaplığı

KARİKATÜRİST, bant çizgi roman çizeri, tiyatro oyunu ve çocuk kitapları yazarı Behiç Ak'ın "Vapurları Seven Çocuk" kitabını bir solukta okudum. Okudum ama gülssem mi ağlasam mı karar veremedim? Doğru mudur ağlanacak halimize gülmek? Yitirdiğimiz güzellikleri geri getirebilir miyiz?

Vapurları Seven Çocuk, yani Fırat güzellikleri geri getirmek için uğraşan ve hiç pes etmeyen bir çocuk. Kitap boyunca sattığı balonlarla insanlara hayal gücü, hayatlarına renk, güzellik kazandıran Fırat azmiyle ve çabalarıyla da örnek oluyor. Paranın her şey olduğunu sanan insanlara bazı şeylerin, mesela "sevginin" değerinin parayla ölçülemeyeceğini gösteriyor. Kitap boyunca bir yalının, bir vapurun, bir ağacın, bir meydanın da sevilebileceği anlatılıyor.

Şöyle bir manzarayı gözünüzde canlandırın arkadaşlar: "Dışarıda ay ışığı, minik Boğaz vapurunu ve Fırat'ın teknesini aydınlatıyordu. Tebeşir (kedi), Fırat'ın teknesinin üstüne kurulmuştu. Kuyruğunu sallayarak, minik Boğaz vapurunun tepesinde neşeli neşeli şakıyan Muhsin'e (kanarya) bakıyordu."

"Vapurları Seven Çocuk" kitabının son cümleleri bunlar. En son ne zaman bu kadar huzurlu ve güzel bir manzaraya tanık oldunuz?